

عنوان مقاله:

مقایسه نحوه بهره برداری و مدیریت آب زیر زمینی در روستاهای پایدار و ناپایدار جمعیتی (نمونه موردی: روستاهای شهرستان فردوس)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی توسعه علوم جغرافیا و گردشگری و توسعه پایدار ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

معصومه سلیمانی - مدرس دانشگاه فرهنگیان- دکترای جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

بخش کشاورزی مهمترین بخش اقتصادی نواحی روستایی است و آب زیرزمینی ورودی مهمی برای تولید محصولات کشاورزی در بسیاری از نقاط جهان است. کاهش منابع آب زیر زمینی به ویژه در مناطق خشک و نیمه خشک کشور میتواند، به کاهش توان نگهداشت جمعیت روستایی منجر گردد. در این تحقیق که از نظر ماهیت و روش، توصیفی است تفاوت بین دو گروه روستاهای پایدار و ناپایدار جمعیتی، از نظر نحوه بهره برداری از منابع آب و مدیریت آن بررسی شده و نتایج آن نشان داده است که در روستاهای ناپایدار جمعیتی، عمدتاً نحوه بهره برداری از منابع آب زیر زمینی از طریق قنوات است و با سطح اطمینان ۹۵ درصد بین روستاهای پایدار و ناپایدار جمعیتی از نظر «خشک شدن منابع آب کشاورزی»، «روشهای مقابله با خشک شدن منابع آب» و «روشهای مقابله با کاهش آبدهی منابع آب»، تفاوت معنا داری وجود دارد. خشک شدن منابع آب در روستاهای ناپایدار جمعیتی بیش از روستاهای پایدار است. کاهش دبی منابع آب در هر دو گروه روستاهای پایدار و ناپایدار جمعیتی وجود دارد ولی در روستاهای پایدار استفاده از شیوه های مدیریتی در مقابله با کاهش آبدهی منابع آب کمتر از روستاهای ناپایدار جمعیتی است و این امر ممکن است این گروه از روستاها را نیز در آینده به روستاهای ناپایدار جمعیتی تبدیل نماید.

کلمات کلیدی:

مدیریت آب زیر زمینی، روستا، پایداری جمعیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1299782>

